Bjälboättens Kungliga gren

Sverige får en 3 åring som Kung Magnus Eriksson

Bjälboätten och Folkungaätten är sentida benämningar på en medeltida svensk släkt, som länge tillhörde den svenska makteliten

1319 – 8 Juli

Den treårige Magnus Eriksson väljs till svensk kung vid Mora stenar. Han är brorson till den året före avsatte kung Birger Magnusson och son till Erik Magnusson, som Birger tillsammans med brodern Valdemar har låtit fängsla i december 1317 under Nyköpings gästabud. Den lille Magnus är den närmaste blodssläktingen till den nuvarande kungaätten (Bjälboätten) och har dessutom den 8 maj blivit kung av Norge, då han har ärvt den norska tronen, eftersom den gamle norske kungen Håkon Magnusson var hans morfar. Sverige och Norge hamnar därmed i personalunion till 1343, då Magnus son Håkan blir kung av Norge. Magnus förblir kung av Sverige tills han blir avsatt 1364 och med sina nästan 45 år på tronen blir han den svenske regent, som har suttit näst längst. Carl XVI Gustaf har rekordet numera (2024).

Svenska kungar och drottningar av Bjälboätten

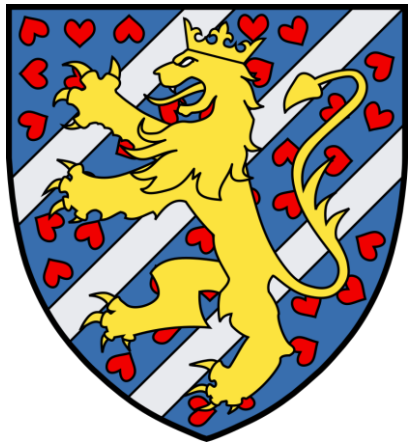

Kung Magnus Ladulås heraldiska vapen

Kungar, samtliga härstammade från Birger jarl:

Valdemar (1250 – 1275)
Magnus Ladulås (1255 – 1275)
Birger (1290 – 1318)
Magnus Eriksson (även Magnus VII av Norge) (1319 - 1364)
Håkan Magnusson (även Håkan VI av Norge) (1343 – 1380)
Erik Magnusson (1356 – 1359) utropad som Kung 1357

Drottningar:
Ragnhild (enligt teori av Sven Lagerbring) (1110 – 1117)
Ingegärd Birgersdotter (1200 – 1208)
Katarina Sunesdotter (1243 el. 1244 – 1250)

Bjälboätten Antavla Valdemarsgren

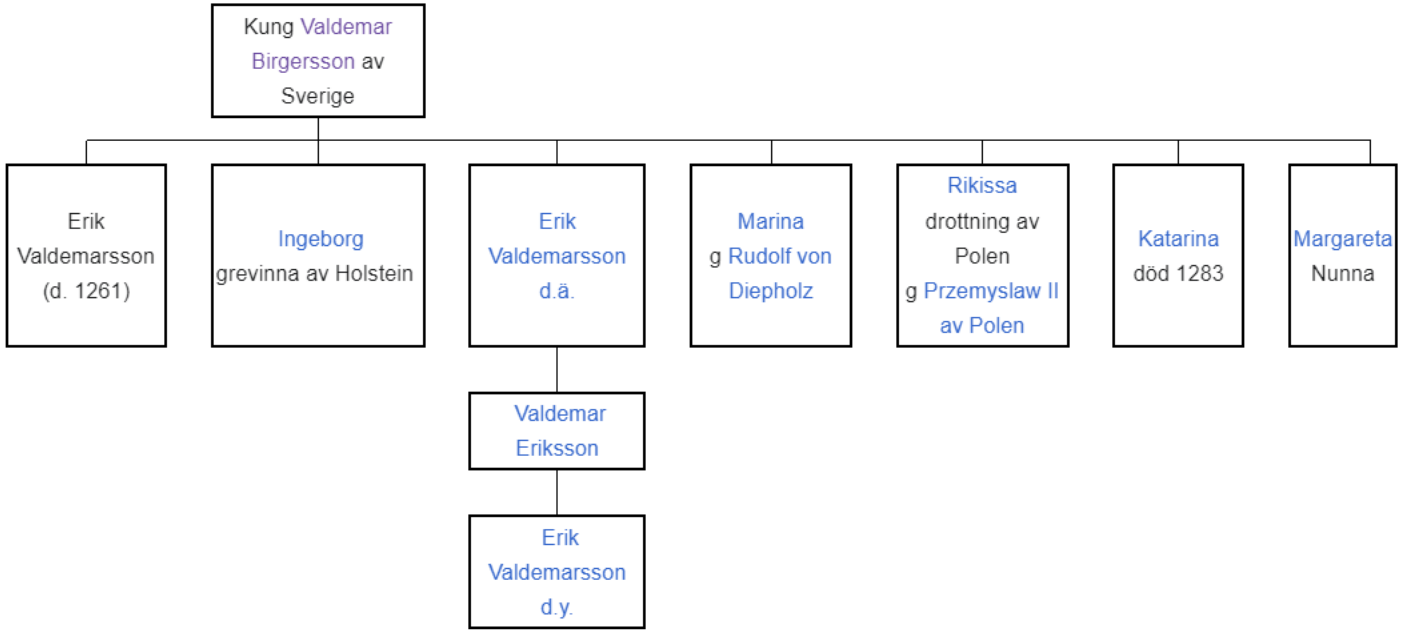

Bjälboättens lagmansgren [redigera | redigera wikitext]

Huvudartikel: Bjälboättens lagmansgren

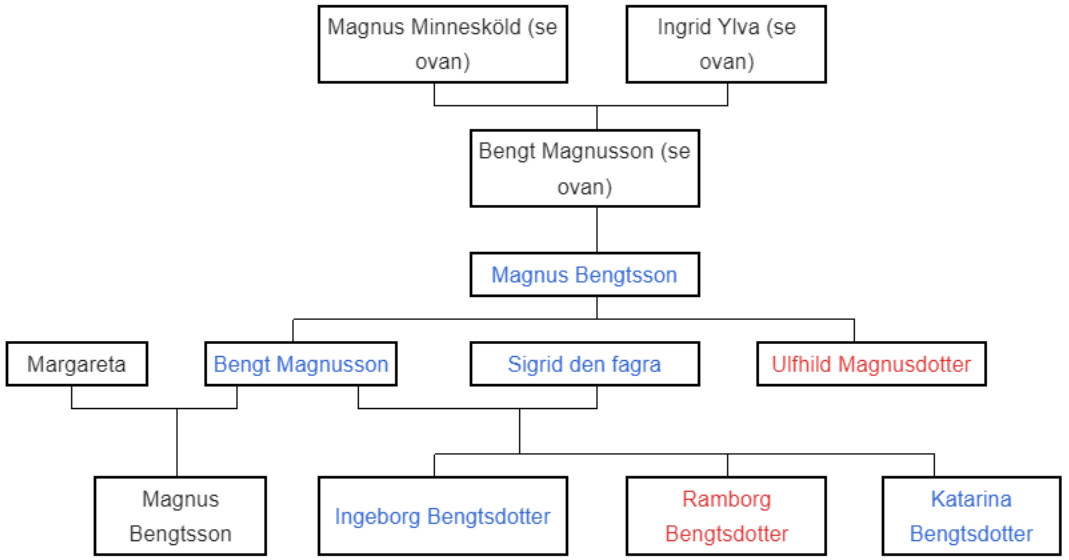

Bjälboättens lagmansgren: Ett upprest gående lejon i guld över tre strängar i silver balkvis på blå sköld (tinkturer osäkra).

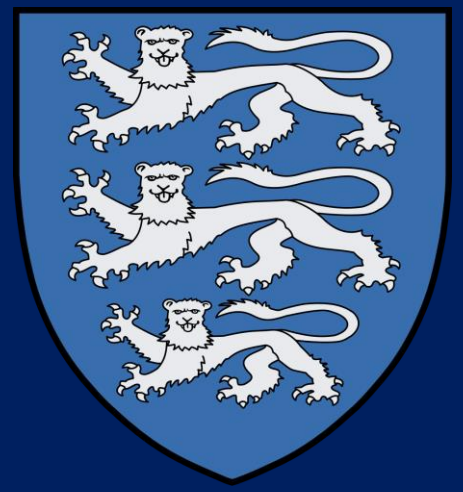

Bjälboättens Valdemarsgren: förde i sin vapensköld tre leoparder stolpvis, eftersom kung Valdemar Birgersson valde att ta sin mors vapensköld med de danska leoparderna.

Kung Magnus Ladulås heraldiska vapen. Blasonering: "Ett upprest gående krönt lejon i guld över tre ginbalkar i silver på blå sköld bestrött med röda hjärtan".

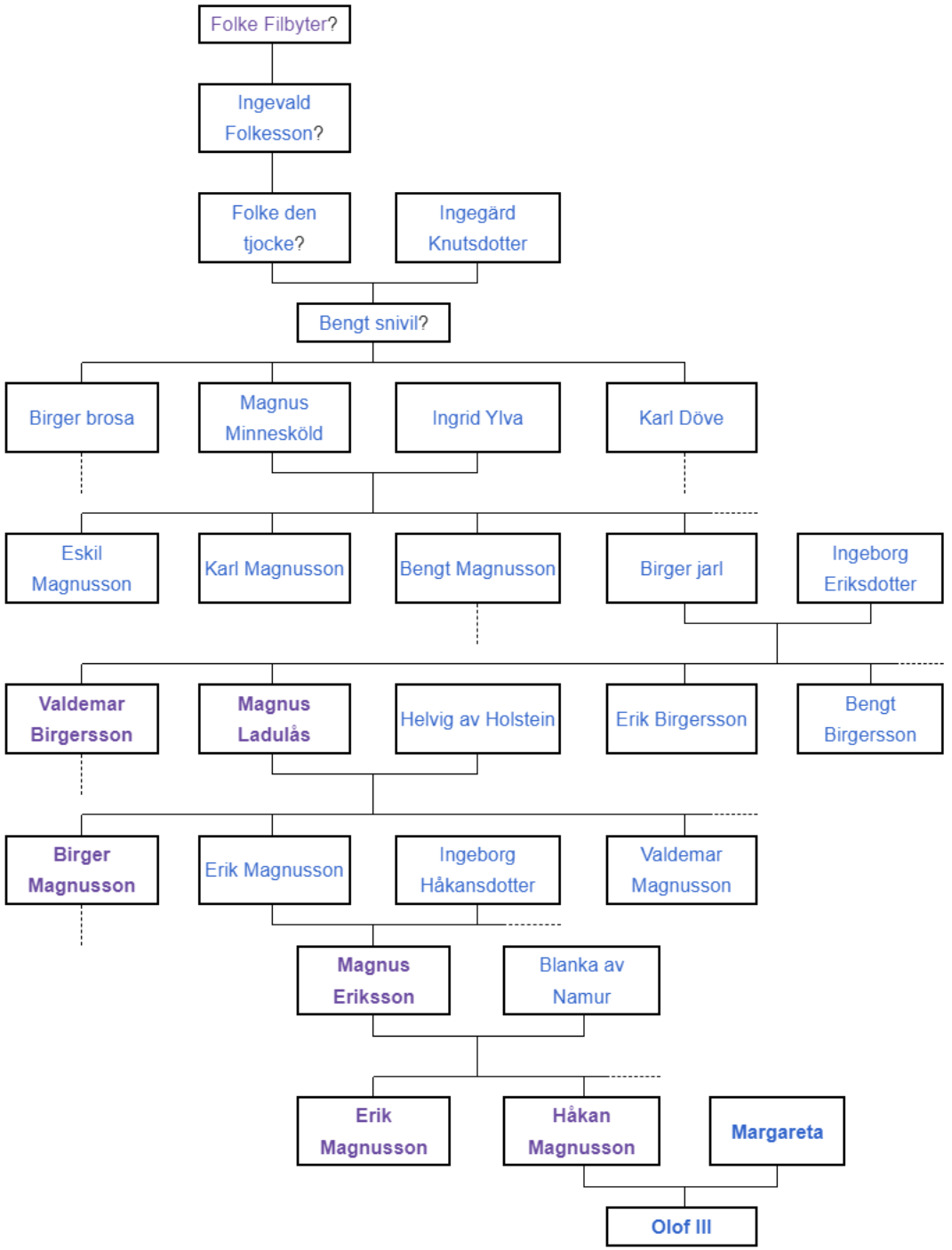

Bjälboättens kungliga gren

Endast den kungliga grenen har medtagits. Sidogrenar, liksom döttrar och ej till vuxen ålder levande söner, har markerats med brutna linjer. Kungar och regerande drottningar har markerats med fetstil. Personer med osäker historisk existens har markerats med frågetecken.

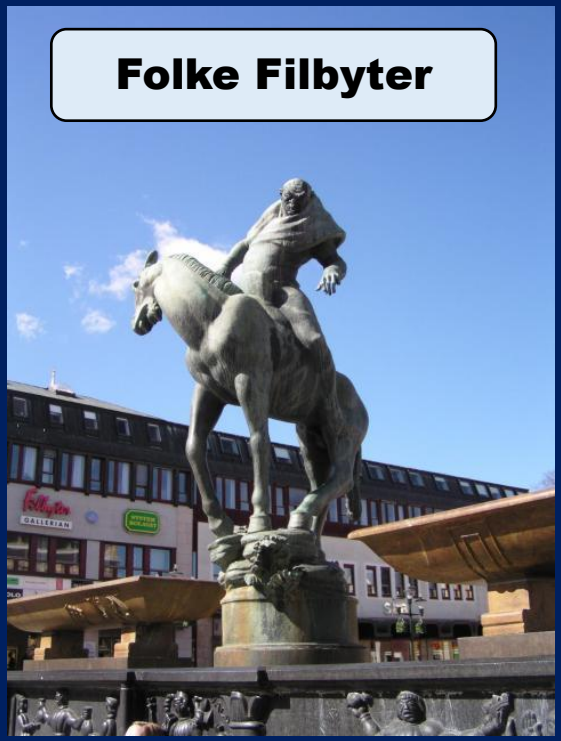

FOLKE FILBYTER

Folke Filbyter

Folke Filbyter var enligt sägnerna stamfar till Bjälboätten. Namnet Filbyter påstås komma från en äldre svensk form av fölbitare, det skulle alltså vara ett öknamn på grund av att Folke skulle ha kastrerat hästar med tänderna[källa behövs]. Han skall ha haft sönerna Ingevald, Ingemund och Halsten.

Han förekommer inte i något med honom samtida historiskt källmaterial som kan bevisa hans existens. Hans namn figurerar först i en källa år 1616, i en skrift av Johannes Messenius. Dock hade Messenius hämtat uppgifter från en i senare avskrift bevarad 1400-talskälla. Enligt denna källa härstammade såväl Birger jarl som en gruppering av hans politiska motståndare, som kallades folkungar, från personer med namnet Folke.

Folke Filbyter är centralgestalt i Verner von Heidenstams roman Folke Filbyter (1905), den första delen i den oavslutade trilogin Folkungaträdet. I romanen saknar Folke Filbyter sin sonson, vilken hans yngsta son, den döende Ingevald, lämnat till munken Jakob som fört bort barnet. Han omnämns också bland annat i Frans G. Bengtssons berättelse om Röde Orm.